

ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ по ДИЗАЙН „Елисавета Вазова“

ГЛАВОБЛЪСКАНИЦИ В ИЗОЛАЦИЯ

(есеистичен пъзел от 8. В, Г, Д)

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
РАЙОН „ТРИАДИЦА“
 МКБППМН

Главоблъсканици в изолация

(есеистичен пъзел от 8 в, г, д)

Учител БЕЛ: Маргарита Илчева
Дизайн и оформление: Камелия Бисолнакова

„Книгите са кораби на мисълта, които странстват по вълните на времето и грижливо пренасят своя безценен товар от поколение на поколение.“

Франсис Бейкън английският философ и писател

Район „Триадица“ и комисията с дейност социалното възпитание и емоционалната интелигентност реализират Проект „Образование-то фундамент за формиране на личността“ интегрирайки ресурсите с образователните институции. Целта е да се предостави платформа за популяризиране и споделяне творческите постижения на деца и ученици от образователните институции в района. Една от инициативите на проекта е 23-ти април „Световен ден на книгата и авторското право“.

През 1995 г. ЮНЕСКО обявява 23 април за Международен ден на книгата и авторското право. Денят е избран като символична почит към двама от най-големите творци на световната литература – Мигел де Сервантес и Уилям Шекспир. Идеята за отбелязването на подобен празник е вдъхновена и от каталунската традиция на 23 април да се подарява книга. Основната цел е да се насърчава четенето, издателската дейност и защитата на интелектуалната собственост, както и зачитането на приноса на авторите, които допринасят за социално-културния прогрес на човечеството.

В сборника са събрани литературните творби на креативни ученици представени в Литературното студио на 23 април 2021 г., с онлайн платформата Microsoft Teams.

„Четенето е като частен разговор, но книгите са за споделяне – споделяне на опит, знания и разбираня.“

Приятно четене!

*Димитър Божилков
Кмет на район „Триадица“
Председател на МКБППМН*

*Д-р Бойка Софийска
Секретар на МКБППМН*

Главоблъсканици в изолация

(есеистичен пъзел от 8 в, г, д)

ОТ РЕДАКТОРА

Уважаеми читателю, като преподавател по Български език и литература на осмокласниците от „в“, „г“ и „д“ клас съм истински удовлетворена от техните чудесни есета. Точно затова с тяхното авторско съгласие подбрах „късове“ от текстовете им. Учениците сами избраха темите, по които писаха в нелесната ситуация на дистанционно обучение през декември 2020 г.

Сигурна съм, читателю, че ще се почувстваш радостен и може би дори възхитен от умните и искрени млади хора. Те споделиха сериозните проблеми в живота на млади и стари, мъже и жени, деца и родители през последните 5-6 години. Темите на есетата отразяват не само проблемите, а страховете на хората за бъдещето на живота.

Приятно четене пожелава Маргарита Илчева.

ТЕЛЕФОНЪТ – МОЯТ НАЙ-ДОБЪР ПРИЯТЕЛ?

Не можем да отречем, че в днешно време ще сме изгубени, ако технологиите изчезнат. Сигурна съм, че почти всеки един има нужда от тях в ежедневието си. Дигиталното може да бъде доста полезно, но в същото време – изключително вредно и опасно. Дори когато нямаме особена нужда от технологиите в определена част на деня, ние запълваме останалото време, играейки на безсмислени игри или сърфиране в мрежата на мобилните ни устройства и компютри, които мога да определя като „нужното зло“. Но защо е нужно? Или пък зло?

Технологиите са нужни, защото чрез тях можем да съществуваме непосредствено с хора, с които не можем да говорим на четири очи, можем да четем онлайн вестници и да разбираме какво се случва в държавата и извън нея, да поръчваме храна за къщи и да пазаруваме от интернет. Освен всички тези възможности, технологиите предоставят още куп такива, които са трудни за изброяване. Нека сега ви кажа и защо са „зло“. Докато работим с нашите мобилни устройства и компютри, въобще не си правим сметка как те влияят на нашите тела. Всеки ден биваме облъчени от лъчите на нашите смартфони, които в малки количества не са проблем, но когато прекарваме прекалено много време, работейки с тях, те стават опасни за нашето здраве. Неслучайно родителите казват на децата си „Остави го този телефон, че ще вземеш да ослепееш“. Много хора стоят до късно вечерта, взирайки се в екрана, вместо да си набавят нужния сън, което е изключително вредно, особено при тийнейджъри и малки деца.

Ина, 8 г клас

В днешно време е трудно, дори невъзможно, да си представим света без телефоните. Те са станали част от нашето ежедневие. По улицата, в парка, докато се возим в метрото, навсякъде присъстват тези мобилни устройства. Без да ни прави впечатление, малко по малко започваме да заместваем истинския контакт с хората. Вместо да се срещнем, да си разкажем какво сме преживели, да се позабавляваме заедно и да заменим безброй усмивки, стоим на едно място с телефона в едната ръка и топлия шоколад в другата и изпращаме емотиконки, заливащи се от смях, докато в същото време гледаме безизрастно в екрана.

Имплантите за мозъка пък, които ще се използват с цел да помогнат на хора с различни заболявания да могат да си спомнят отминали мо-

менти и да се улесни връзката между човек и устройство, като станат едно цяло, показват, че технологиите прекалено много навлизат в нашия живот. Измислена е дори дума, която се използва, когато някой постоянно се занимава с телефона, и в присъствието на други хора. Тази дума е една от новоприсъстващите в българския език и се нарича „*фабинг*“. Моего мнение е, че за измислянето на такава дума има причина, а именно, че по света има достатъчен брой хора, на които да лепнеш това определение, което стимулира създаването на дума, с която да ги назоваваме.

Деница, 8 в клас

Въпреки това има също много хора, които не са пристрастени към тях и не ги интересува чак толкова какво ще им стане, дали са го взели или не. Както има такива,! които се държат с телефоните,??? като техния най-добър приятел,! има и такива, които не са така. Чрез тях ние можем да играем игри, да се обаждаме на други и имаме социални медий!!!. Точно това е нешт!!!ото,! което ни прави привързани. Има доста случаи!!!, които са се случили заради разсеяни хора. Това показва как като чуем този звук за нотификация от телефоните ни,! казвайки ни, че някой ни е писал или някой е качил нещо,! отиваме веднага както стопаните викат техните кучета и те веднага при тичват. Дори и хората, които не ги интересуват дали телефонът е с тях и така те също биха дошли веднага,! като чуят звука. Да сме толкова време на телефоните,! не е здравословно, но също те и са голяма част от комфортното място на едни.

Теодора, 8 д клас

Вече много ежедневни дейности са се променили, можем да плащаме виртуално, да четем електронни книги и дори да учим онлайн. Сега поради пандемията огромна част от учениците по света учат дистанционно, като използват дигитални средства. Това им позволява от домовете си да бъдат сред своя клас, да комуникират с госпожите и да продължават обучението си. Чрез камерите и микрофоните на компютрите може да се поддържа визуална и звукова връзка. Електрониката не само може да ни помогне, но и да ни навреди. Тази комуникация може да бъде нож с две остриета, ако не се спазват правилата за общуване в електронна среда. Възможно е общуването с непознат в интернет да бъде опасно, а използването на социални медии като например ТикТок, Фейсбук, Ютюб и други пристрастяващо и да те отдалечи от нормалният начин на общуване с хора

Рая, 8 г клас

Дигиталният свят за някои хора, до някаква степен и за мен, се е превърнал е Дигитален живот. Примерно, един ден откакто съм се събудила до вечерта (докато заспя) бях само на телефона и компютъра. През целия ден са се случвали много интересни и важни неща, които аз съм изпусна, защото съм се пренесла, образно казано, в Дигиталния свят. Това пренасяне в Дигиталните светове ни отнема най-ценните моменти с близките ни. Не ми се вярва някой да изпуска тези моменти.

Много пъти съм се опитвала да „избягам“ от този дигитален свят, но напразно. Ние използваме за всичко нашите телефони, няма един ден, в който да не „влизаме“ в Дигиталния свят. „Влизането“ в един такъв свят е за различни неща дори за информация, която по принцип ние можем да намерим и в книгите, но считаме за по-лесно и по-удобно да потърсим информацията в интернет. Всички тези дни напоследък минават в така наречения Дигитален свят, а много ми се ще да можехме да забравим поне за малко за него и да прекараме време заедно. Въпреки че сега това е невъзможно, защо когато можехме, ние предпочитавме да комуникираме чрез този толкова... неистински свят.

Ирен, 8 г клас

В почти всичко, което правим, използваме интернет. Поръчване на пица, закупуване на телевизор, споделяне на момент с приятели, изпращане снимка чрез незабавни съобщения. Преди интернет, ако искате да разберете новините, трябваше да се разходите до будката за вестници, когато се отвори сутрин, и да купите местно издание, което съобщава какво се е случило предишния ден. Но днес едно или две кликания са достатъчни, за да прочетете местния си вестник и всеки източник на новини от всяка точка на света, актуализиран до минута.

Самият интернет е трансформиран. В ранните си дни, които от историческа гледна точка са сравнително нови, тя е статична мрежа, предназначена да снабди малък товар от байтове или кратко съобщение между два терминала- това е хранилище на информация, в което съдържанието е било публикувано и поддържано само от експертните програмни специалисти. Днес обаче огромни количества информация се качват и изтеглят, а съдържанието е наше, собствено, защото сега всички ние сме коментатори, издатели и създатели.

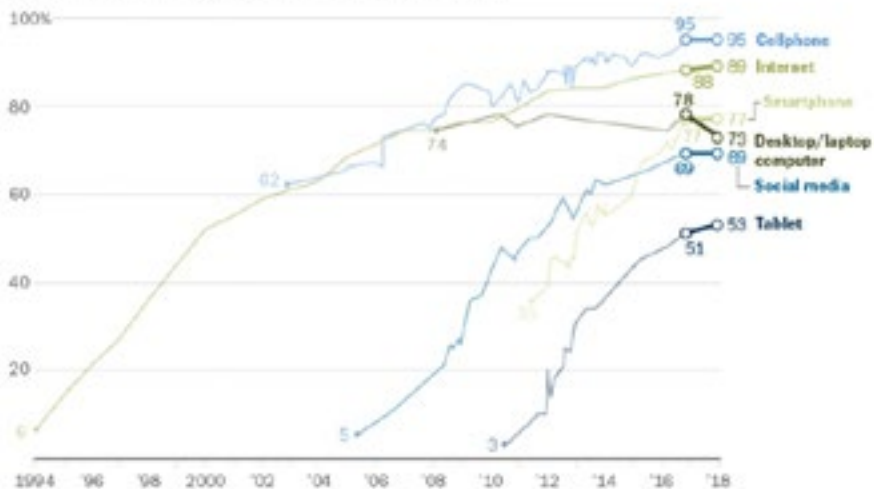
Вихра, 8 г клас

ДИГИТАЛНИЯТ СВЯТ В МОЯ ЖИВОТ

В 2020 година електрониката е много развита, и я използваме всеки ден. Дали ще прочетем някоя новина на телефона си, или ще погледаме някой забавен филм на телевизора си, използваме дигитални устройства. Особено в сегашното положение (карантината) всички стоят по домовете си и използват още и още дигитални устройства.

The share of Americans using various technologies has stayed relatively flat since 2016

% of U.S. adults who say they own or use each technology

Source: Survey conducted Jan. 3-10, 2018. Trend data are from previous Pew Research Center surveys. Data on Internet use based on pooled analysis of all surveys conducted each year.

PEW RESEARCH CENTER

Номерата от дясно са проценти от хора които твърдят че използват, или имат тези неща. Както виждате номерата нарастват много бързо, като от 6 процента от американците имали интернет през 1994, до 89 процента през 2018.

Дори и да нямата телефон или компютър, някои коли имат дигитални табла, кафе машини, дори и телефон с копчета пак е дигитално устройство, така че имам много малък шанс да не сте част от дигиталния свят. А и да имаше някакъв шанс да не използвате дигитални устройства, тогава как четете това есе?

ПРАВЯТ ЛИ ДРЕХИТЕ ВЛИЯТЕЛЕН ЧОВЕКА?

Човекът е способен да представя и фалшив образ за себе си, като например да носи скъпи дрехи, но това не означава, че представя същността си чрез външния си вид, а така изразява само материалното си положение. ...Има няколко народни поговорки, които са създадени през времето точно поради това, че хората забелязвали как ги съдят без да ги познават. Едната поговорка гласи „По дрехите посрещат, по ума изпращат“ и другата: „Не съдете книгата по корицата“. Така и в живота често хората си създават грешни първи впечатления заради външния вид на дадения човек. Но по-късно, когато опознаят истинската му същност, често са изненадани.

Елена Димитрова, 8 в клас

Винаги, когато те срещне някой човек, си създава първо впечатление за теб по дрехите. Например, ако отидеш на интервю за работа немарлив, ако ще и сто отлични дипломи да имаш, никой няма да иска да ги види. Но ако все пак ти дадат шанс да разкажеш за себе си и успехите си, може да те одобряват за работата. Дрехите не правят човека, но говорят много за него. Колкото и добър и умен човек да си, може никой да не иска да го разбере, ако не си облечен както трябва. В днешно време хората с по-стари и по-обикновени дрехи са много по-добри, по-щедри и по-настроени човешки към света и заобикалящите ги хора. Но за сметка на това, тези, които са облечени с много скъпи дрехи, гледат на нещата все едно са по-висши същества от тези, които носят обикновени дрехи. Чувстват се сякаш са по-добри във всичко от другите, като се държат надменно с тях. Много по-трудно се отказва на добре облечен човек каквото и да е било. Хубаво облеченият човек е радост за очите. Днес в 21 век животът е такъв, че всичко е повече материално от колкото духовно. В заключението бих искал да кажа, че в днешно време дрехите не правят човека стойностен, но го правят влиятелен.

Александър Дамянов, 8 в клас

Правят ли дрехите човека? Лично мое мнение е, че няма по-хубаво чувство от това да си облечеш новата блузка. Веднага настроението ти се вдига и ставаш по-самоуверен, но дрехите не могат и няма начин да променят характера ти. Има само два начина да си от „влиятелните“ – или да носиш дрехи, за които родителите ти се скършват от работа, за да

ти купят новата рокля в най-скъпия сайт придружен с най-новия айфон пуснат на пазара, или да си умен. Но първото е по-лесно. Все пак няма смисъл да седиш пред учебника. Нищо, че това е част от задълженията ти като ученик.

Симона, 8 в клас

ПРИСТРАСТЕНОСТТА КЪМ ВРЕДНИТЕ ХРАНИ

Проучване на института Scripps във Флорида, за което разказва вестник „Дейли Мейл“, е показало, че мазните снаскове и захарните изделия задействат същите центрове на удоволствието в мозъка, които се активират при наркотична зависимост. Резултатът е натъпкване с вредни храни, което трудно може да се предотврати. Изследването било проведено с плъхове. Учените започнали да ги хранят с чийзкейк, бекон и наденици и забелязали, че скоро плъховете започнали да наедряват и да показват признаци на зависимост. Това според професор Пол Кени е доказателство, че наркотичната зависимост и затлъстяването са основани на едни и същи невробиологични механизми. Експериментът показал още, че плъховете продължават да преяждат с вредните храни, дори когато очакват да бъдат наказани за това с електрошокове. За разлика от пристрастените плъхове, онези на нормален хранителен режим възприемали заплахата с електрошок и не докосвали вредните храни, когато очаквали наказание за това. Когато им предлагали здравословна храна, пристрастените плъхове отказвали да се хранят.

Александра, 8 д клас

Като личен пример мога да дам себе си. Когато бях в шести клас, определено консумирах огромно количество храна, значителна част от която – вредна. Последиците не закъсняха и аз напълнях рязко, което се отрази на моето самочувствие и желанието ми да се движа. Известно ми е, че някои деца в подобни ситуации понасят редица обиди от своите съученици. За щастие аз не бях подложена на подобен тормоз, защото моите родители и приятели направиха всичко възможно да осъзная грешката си навреме. Тяхната вяра и подкрепа ми помогнаха да преодолея своевременно това препятствие. Благодарна съм, че днес вече не страдам от този порок и усилията ми да се храня здравословно имат видим ефект.

Милена, 8 д клас

Хранителната зависимост играе важна роля при затлъстяването, но и хора с нормално тегло могат да страдат от това състояние. При тях често причина за ненатрупването на излишни килограми е спецификата на хормоналния баланс. Някои хора просто изгарят по-бързо калориите от други. „Хранителните наркомани“ страдат не само от наднормено тегло, а от всички свързани с него състояния и усложнения. Те имат и трудности с контролирането на поведението и са им нужни много усилия за ограничаването на зависимостта. Населението на Земята в 21. век е затлъстяло именно заради своята пристрастеност към вредните храни. Бързайки сутрин за работа, родителите дават пари на своите деца, за да си купят „нещо“ за ядене. За малките това е страхотно, защото обичат вече тази храна. Изяждат я с наслада и искат все повече и повече. Оказват се в омагьосан крък – ядох, пак съм гладен, искам още, още, още... Това е бичът на нашето съвремие!

Християн, 8 д клас

Храната става нещо много повече от храна, тя ти е липсващият приятел, тя ти е антидепресант, тя ти е наркотик, а за всичко това помагат съставките в нея, една по-специално – това е захарта. Последни изследвания гласят ,че захарта в храната предизвиква 8 пъти по-голяма зависимост от кокаина. За корпорациите това е перфекната сделка, евтино за производство, вкусно и най-важното е, че се връщаш за още. В САЩ по официални данни, има сто милиона души с диабет, а смъртните случаи, директно свързани с лошото хранене, са четиристотин хиляди на години.

Георги Стоянов, 8 д клас

Но дали е толкова лесно дори за един осъзнат млад човек да се откаже от консумацията на вредните храни? Нека си представим, че сме в 10 минутно междучасие, зверски гладен си и отиваш до най-близкото магазинче и си купуваш евтина и вредна храна, защото или нямаш достатъчно пари, или защото има само такива магазинчета с евтини и вредни храни около повечето училища. Това означава, че условията са такива, че насърчават купуването на вредна храна.

Има още една причина младите да са пристрастени към вредните храни – то е дефицитът на време. Например, когато бързаш за училище, отваряш шкафа и трябва да хапнеш нещо набързо. Обаче няма нищо здравословно, което може да бъде приготвено набързо. Затова грабваш

една нездравословна и пълна с е-та и калории вафла или мазен чипс и тръгваш. Всички знаем, че социалните медии имат огромно влияние върху начина на живота ни. Малко от добрите страни на медиите са инфлуенсърите, които дават съвети за здравословен начин на живот и здравословно хранене.

И завършвам така – с една фантастична измислена от мен история. Бих искал да се кача в една машина на времето и да се върна 200 години назад. Така ще мога да видя как хората се хранели здравословно тогава и да сравня с това как се хранят хората здравословно днес.

Петър, 8 д клас

АГРЕСИЯТА СРЕД МАЛКИТЕ И МЛАДИТЕ В 21. ВЕК

Младите, от друга страна, се провокират едни други и да се дразнят или прекаляват с употребата на телефони, компютри, телевизори. Също така, някои индивиди обичат да тормозят други или защото са по-силни и се опитват по всевъзможни начини да го покажат, или защото ги е страх да не бъдат те тормозени. Когато някой остане прекалено дълго пред устройствата си, този някой бива облъчен и изнервен от игрите които играе, видеата, сериалите или филмите, които гледа или може би даже музиката, която слуша. Агресията може да се поражда и въщи от отношението на родителите към децата или на отношението на родителите един към друг. Като например - когато родителите се карат помежду си и детето приема, че то е виновно за тяхното неразбирателство и излива насъбраното напрежение в формата на агресия.

Георги Георгиев, 8 г клас

КАК ВЛИЯЕ ОБЩЕСТВОТО НА ХОРАТА

Всички хора са различни. Като почнем от цвета на косата до цвета на кожата. В 21 век различните неща не се приемат и се смятат за странни и грозни. Цветна коса, различна сексуалност, пирсинги, различен стил на обличане, екстравагантен грим, различни вярвания и много други. Тези неща се смятат за странни и камо ли „недопустими“. Точно тези неща различават един човек от друг. Идеята ми е, че ако един човек е различен по някакъв начин, хората без възпитание и друго мнение започват да тормозят, което също е голям проблем през 21 век.

Ако човек има по-тъмен цвят на кожата, той ще бъде тормозен. Ако човек има други вярвания, например – вярва в исляма и носи забрад-ки, ще бъде тормозен. Ако човек има друга сексуална ориентация, ще бъде тормозен. Обществото има много голямо влияние върху човека, тъй като има норми за нещата, които прави човек, както и как изглежда на външен вид. Ако всички бяхме устроени като характер и външен вид по нормите на обществото, всички щяхме да сме еднакви. Идеята е, че разнообразието от различни хора в обществото е по-полезно, отколкото всички да сме еднакви. Точно затова никой човек не трябва да се променя, дали на външен вид или характер, за да се хареса на някой. Трябва да бъде себе си.

Ния, 8 г клас

Но то друга страна, обществото, налагайки ги, върху нас, започват да влияят наистина зле. Карат ни да се чувстваме грозни, дебели или клошави, умни или глупави и др. Много силно се придава този натиск особено върху жените, тийнейджърите и най-вече млади момичета. Тези стандарти ни заобикалят всеки ден и по този начин, живейки с тях, тези млади хора, жени или мъже, то накрая те започват да си мислят, че ще са по-щастливи така и че няма да бъдат съдени за това какви са, че ще бъдат приети в обществото, ако изглеждат по съответния начин. Но тъжната истина е, че готови на всичко, тези млади хора губят животите си, за да могат да се впишат в обществото, да бъдат харесвани и най-вече – приемани. В много от случаите те спират да се хранят нормално и започват интензивни тренировъчни програми и най-вече очакват резултати след известен период от време. Но още по-тъжното е, че психическото им здраве се срива още повече. Те крият от близките си за чувствата си и средата, в която са заобиколени. Много често тези млади хора съсипват себе си заради налаганите стандарти от обществото и накрая, губейки толкова много тегло, мазнини, белтъци и др. за тялото необходими клетки и вещества, те се разболяват и получават много труднолечими болести и заболявания. Често срещани са хранителните разстройства и анорексията. Между 150 и 200 хиляди момичета страдат от анорексия или от тези хранителни разстройства, или до последно отричат за болестта, или крият проблема си. Ако не успеят да ги преборят... загиват.

Мая, 8 г клас

Според мен най-правилният отговор е чрез възпитанието. То започва от раждането на човека и приключва с неговата смърт. Основното, с което трябва да се справи човекът, е вътрешната борба, която води с желанието да прави това, което му доставя най-голямо удоволствие и необходимостта да прави това, което е полезно за обществото. Това неудобство се компенсира от измислени правила от общество за защита на отделния човек в него чрез правото да ползва социалните програми за подпомагане, грижите за неговото образование, обогатяването на неговата културата и познания за изкуството. През 21 век, в който ние живеем, правото отделя изключително внимание върху защитата на интересите на личността, като в определени моменти то пренебрегва обществените интереси. Хората с различно мислене срещат проблеми в обществото, когато се налага да спазват определени правила, които не разбират, и често са отхвърлени от останалите.

Божидар, 8 г клас

ЧОВЕКЪТ И БОРБАТА МУ С ПРИРОДАТА

Човекът е зависим от природата за своето оцеляване така, както и тя от него. Природата е дала на човека плодородни земи, където той отглежда своята реколта, животни, с които се прехранва, планини и морета, за да се разхожда и да пълни душата си с чистота и спокойствие. А в замяна на това той съсипва колкото се може повече природата. Постоянно във въздуха се издигат огромни черни облаци с дим от заводи и коли, които замърсяват природата и застрашават и човешкия живот. Унищожават се горите, за да се освободи място за строеж или защото пречат на пътя на някого. Избиват се животни – за кожи, дрехи, за украси. Цялата мръсотия на градовете се изсипва по каналите, в следствие на което биват замърсени реките, моретата и океаните, а именно това унищожават водните обитатели. Да... съществуват компании против браконьерството и в защита на животните и природата, но като че ли не е достатъчно, по-скоро човекът е едно егоистично и нагло същество, на което никога нищо не му стига.

Кристияна, 8г клас

Друг проблем, причинен от хората, е това, че все повече отпадъци попадат в океаните и моретата. Това води до смъртта на много морски обитатели и птици. Освен това, замърсяването вреди и на нас, хората,

тъй като рибата в океаните, консумираща се от човека, съдържа повече метал отколкото която и да е друга храна. Веднъж попаднали в организма на рибата, вредните вещества се пренасят и в хайвера. Освен това, според учени мидите се оказват най-вредни за човека, понеже те са така наречените „пречиствателни организми за моретата“, затова много често в тях попадат частици гума, пластмаса и други видове отпадъци, които в последствие попадат в организмите ни.

Проучване показва, че всяка година в Световния океан се изхвърлят над 14 милиарда тона отпадъци, от които голяма част са пластмасови. Много специалисти прогнозираят, че ако замърсяването продължи със същите темпове, след 30 години в океаните ще има повече отпадъци, отколкото живот. А това е равнозначно на екокатастрофа.

Лиляна, 8 г клас

Въпреки че сме толкова напред с технологиите и индустрията, ние продължаваме да нанасяме жестоки щети на природата, като унищожаваме сами себе си. Някой би казал, че технологичният и научен прогрес на човека го прави победител, но аз не смятам така, защото този начин на развитие е вид насилие върху дивото начало което ни прави такива, каквито сме. Всъщност, екологичните катастрофи са знак на нашата слабост, защото е по-лесно до рушиш, отколкото да създаваш. Дали природата ни проклена, или предупреждава; дали ни поучава, или ни кара да учим нейния език, за да се върнем към корените си, които са дълбоко в нейната същност, и да се чувстваме не като владетели, а като частица от нея-струва си да се замислим върху това.

Йоана Динева, 8г клас

К какво е природата? Някои хора твърдят, че природата е във всяко същество и растение, че тя усеща и разбира какво се случва около нея. Това обаче не е истински разум. Човекът също се мисли за разумно същество, но дали наистина е така? Човекът не е разумен относно света около себе си, той е нарушител на природната хармония, което не го прави по-силен. Така той губи не само света около себе си, но и своето собствено Аз. Човекът се опитва да избяга от реалността, а тя е, че той самият е лице на природата. Някои биха казали, че технологичният прогрес на човека го прави победител, но аз не смятам така. Този вид развитие е насилие върху дивото начало, което ни прави такива, каквито сме.

А екологичните катастрофи? Човекът винаги се е борил с природата, винаги е искал да я опитоми, да я „очовечи“. Но тук има противоречие. Нима човекът не е част от природата? В такъв случай тази вечна борба не е ли безсмислена? Борейки се с природата, човекът се бори и сам със себе си. Човекът и природата винаги ще бъдат равни опоненти. Всеки от тях има своите оръжия и ги използва с пълна сила, но човекът винаги остава зависим от природата и тя от него. Но битката продължава и човекът и природата стават все по-силни. Този кръговрат може би никога няма да се промени, може би защото природата на човека е такава. А тя дали ще се промени някога?

Яна, 8 г клас

СЪДЪРЖАНИЕ

Телефонът – моят най-добър приятел?	5
Дигиталният свят в моя живот	8
Правят ли дрехите влиятелен човека?	9
Пристрастеността към вредните храни	10
Агресията сред малките и младите	12
Човекът и борбата му с природата	14

Книгата е издадена с любезното съдействие
на Национална професионална гимназия по полиграфия и фотография

